

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/43/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201915
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201915.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu : SD - spoločnosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bardošova 20, IČO : 31 390 927, právne zastúpený : ŘEHÁK & TISOŇ spol. s. r. o., so sídlom v Skalici, Komenského 62/437, IČO : 47 235 349, proti žalovanému : Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 19. augusta 2015 č. 1307946/2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. júna 2017 č. k. 5 S 284/2015-32 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave z 18. mája 2018 č. k. 5 S 284/2015-62, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/284/2015-32 zo dňa 20. júna 2017 z a m i e t a .

Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutie správneho súdu

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 20. júna 2017 č. k. 5 S 284/2015-32 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave z 18. mája 2018 č. k. 5 S 284/2015-62 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 19. augusta 2015 č. 1307946/2015 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“) potvrdilo dodatočný platobný výmer Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty z 29. apríla 2015 č. 361976/2015 (ďalej aj ako „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“ alebo „dodatočný platobný výmer“), ktorým Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (ďalej aj ako „prvoinštančný orgán verejnej správy“

alebo „správca dane“) vyrubil podľa ustanovenia § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov a ustanovenia § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov daňovému subjektu - žalobcovi v konaní pred správny súdom, rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2006 v sume 626 213,30 eur. Správny súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10 Správneho súdneho poriadku) na nariadenom pojednávaní preskúmal rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 Správneho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je v súlade so zákonom. Úlohou správneho súdu v danej veci bolo preskúmať rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy a to dodatočný platobný výmer Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty z 29. apríla 2015 č. 361976/2015. Správny súd po preskúmaní spisového materiálu, administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy, ako aj rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy a prvoinštančného orgánu verejnej správy dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je v súlade so zákonom.

3. Ďalej správny súd poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 1, § 19 ods. 1, § 49 ods. 1 a § 69 ods. 12 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, ďalej na ustanovenia § 29 ods. 1, ods. 2 a ods. 8 a § 13 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov a na ustanovenia § 72 ods. 1 až ods. 3, § 165 ods. 1 až ods. 5 a § 165b zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov a skonštatoval, že žalobca v žalobe poukazuje nato, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a žalovaný orgán verejnej správy postupoval podľa neúčinného právneho predpisu, keď nebral do úvahy doplnenie odvolania žalobcu proti rozhodnutiu prvoinštančného orgánu verejnej správy.

4. Správny súd vyhodnotil žalobné námietky uvedené v žalobe ako nedôvodné, stotožnil s právnym názorom žalovaného orgánu verejnej správy, že správca dane začal daňovú kontrolu v zmysle zákona č. 511/1992 Zb. a ukončil daňovú kontrolu v zmysle ustanovenia § 165 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z., podľa ktorého daňová kontrola začatá a neukončená pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 511/1992 Zb.. V zmysle ustanovenia § 165b zákona č. 563/2009 Z. z., prechodné ustanovenia účinné od 30. decembra 2012, sa upravuje, že po 30. decembri 2012 daňové konania, ktoré začali podľa zákona č. 511/1992 Zb. sa dokončia podľa zákona č. 563/2009 Z. z. z dôvodu, aby sa na zhodné konania nepoužívali dva procesné predpisy. Výnimkou je ale vyrubovacie konanie po daňovej kontrole začatej podľa zákona č. 511/1992 Zb., ktoré sa vykoná naďalej podľa doterajšieho predpisu. Z uvedeného vyplýva, že len na vyrubovacie konanie sa vzťahuje zákon č. 511/1992 Zb. a na všetky ostatné konania, t. j. aj odvolacie konanie sa vzťahuje zákon č. 563/2009 Z. z..

5. Dodatočný platobný výmer bol žalobcovi doručený 20. mája 2015. Žalobca podal odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu v zákonnej lehote 04. júna 2015 a toto odvolanie doplnil 19. júna 2015. Doplnenie dokazovania, ktoré žalobca navrhol v bode 2 odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru bolo v rozpore s ustanovením § 15 ods. 10 zákona o správe daní v zmysle ktorého kontrolovaný daňový subjekt je oprávnený písomne sa vyjadriť k protokolu, najneskôr do 8 pracovných dní odo dňa doručenia protokolu. Zmeškanie lehoty nie je možné odpustiť. Z uvedeného dôvodu nebolo možné navrhované dokazovanie vykonať. Spôsob dokazovania mal možnosť žalobca navrhnúť v priebehu výkonu daňovej kontroly, čo však nevykonal.

6. Odvolacie konanie bolo začaté 04. júna 2015 a teda podlieha právnej úprave zakotvenej v ustanoveniach § 72 zákona č. 563/2009 Z. z.. Správny súd ďalej poukázal na ustanovenia § 72 ods. 3 a ods. 8 písm. a) zákona č. 563/2009 Z. z. a uviedol, že doplnenie odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru zo dňa 29. apríla 2015, ktoré daňový subjekt podal 19. júna 2015, správca dane posúdil ako neprípustné z dôvodu jeho podania po určenej lehote.

7. Z uvedeného podľa správneho súdu vyplýva, že žalovaný orgán verejnej správy vychádzal z právnych predpisov účinných v danom čase, čiže námietka žalobcu o neúčinnosti právneho predpisu neobstojí. Taktiež neobstojí námietka žalobcu ohľadne včasného doplnenia odvolania proti rozhodnutiu prvoinštančného orgánu verejnej správy tak ako to bolo vyššie uvedené. Neobstojí ani námietka žalobcu čo sa týka nedostatočného odôvodnenia orgánov verejnej správy v ich rozhodnutiach. Obe rozhodnutia orgánov verejnej správy majú náležitosti ustanovenia § 47 Správneho poriadku. Obsahujú, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami boli vedené orgány verejnej správy pri vyhodnotení dôkazov, ako použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali. Žalovaný orgán verejnej správy ako aj prvoinštančný orgán verejnej správy dôsledne zistili skutkový stav veci, vykonali dôkladné šetrenie v rámci daňovej kontroly, rozhodnutia sú presvedčivé a riadne odôvodnené. Je v nich opísaný skutkový stav, uvedené všetky dôkazy a vyrovnal sa so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní z 05. júna 2015 s tým, že na doplnenie odvolania z 22. júna 2015 odvolací orgán (žalovaný orgán verejnej správy) neprihliadal, nakoľko bolo podané po lehote.

8. Napokon mal správny súd za preukázateľné, že správca dane spochybnil preukázanie splnenia zákonom stanovených podmienok predloženými faktúrami, ktorých vierohodnosť a pravdivosť s ohľadom na zistenia týkajúce sa predložených dôkazov nebola žalovaným orgánom verejnej správy preukázaná. Nebolo preukázané fyzické dodanie fakturovaného tovaru a služieb medzi žalobcom a daňovým subjektom W. K. - MIDIKOV. Obchody deklarované uvedenými faktúrami neboli reálne uskutočnené čím nevznikla daňová povinnosť a nevzniklo právo na uplatnenie odpočítania dane tak, ako to predpokladá zákon č. 222/2004 Z. z.. Čo sa týka námietky žalovaného orgánu verejnej správy, že žaloba bola podaná oneskorene, po danej mesačnej lehote. Táto neobstojí, nakoľko rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy žalobca prevzal 17. septembra 2015, lehota začala plynúť 18. septembra 2015 a skončila 18. novembra 2015. Žalobca podal žalobu 18. novembra 2015 na poštovú prepravu o čom svedčí opečiatkovaná obálka založená v súdnom spise.

9. Správny súd na základe vyššie uvedených skutočností a po preskúmaní administratívneho spisu, oboch rozhodnutí orgánu verejnej správy dospel k záveru, že orgány verejnej správy dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Správny súd mal za to, že rozhodnutie i postup žalovaného orgánu verejnej správy bolo z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobu v celom rozsahu podľa ustanovenia § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

10. O trovách konania správny súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 167 Správneho súdneho poriadku tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

11. Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobcu“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zmenil rozhodnutie správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a dodatočný platobný výmer a vráti vec žalovanému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie alebo že zruší rozhodnutie správneho súdu a vráti mu vec na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania.

12. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodov podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h) Správneho súdneho poriadku - správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

13. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že krajský

súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia a tiež tým, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

14. Žalobca namietal, že jeho dovolanie nemalo byť posudzované podľa zákona č. 563/2009 Z.z., ale podľa zákona č. 511/1992 Zb. s odkazom na ust. § 165 ods. 4 a 5 zákona č. 511/1992 Zb. a to z dôvodu, že účinnosť zákona č. 563/2009 Z.z. na stala dňa 01.01.2012 a predmetná daňová kontrola začala dňa 15.04.2010.

15. Žalobca ďalej namietal, že odvolanie proti dodatočnému platobnému výmeru podal dňa 04.06.2015 a svoje odvolanie doplnil dňa 19.06.2015, t.j. v lehote 15 dní podľa § 46 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb. Podľa jeho názoru žalovaný nesprávne interpretoval ust. § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Zb., keď nepoužil ust. § 46 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb., ale ust. § 563/2009 Z.z. a rozhodoval len na základe jednej časti odvolania a neprihliadol na doplnenie odvolania.

16. Žalobca namietal zmätočnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia žalovaného, keď v úvode odôvodnenia považoval doplnenie odvolania za včas podané a v závere odôvodnenia považoval doplnenie odvolania zo dňa 19.06.2015 za oneskorene podané, hoci v ňom žalobca uviedol presné označenie, kde sa nachádzajú listinné dôkazy rozhodujúce pre správne určenie dane.

17. Žalobca nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu v bode 55. napadnutého rozsudku, teda, že odvolacie konanie malo bežať podľa § 72 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z.z. a v tejto súvislosti považoval názor krajského súdu, že odvolacie konanie nie je súčasťou vyrubovacieho konania za nesprávny. Žalobca poukázal pritom na skutočnosť, že krajský súd rozhodoval v takmer totožných veciach (5S281/2015, 5S283/2015, 1S273/2015 a 1S 274/2015 tak, že považoval vyrubovacie konanie a odvolacie konanie za jeden celok.

18. Žalobca taktiež namietal, že sa krajský súd odchýlil od rozhodovacej praxe kasačného súdu v tom smere, že dôkazy ním navrhnuté (proti platobnému výmeru) nemusel žalovaný vykonať, keďže ich vykonanie bolo navrhnuté po uplynutí lehoty na vyjadrenie k Protokolu o daňovej kontrole. Krajský súd sa riadil koncentračnou zásadou v dôsledku ktorej by po uplynutí lehoty na vyjadrenie k Protokolu nebolo možné zo strany daňového subjektu navrhovať už žiadne ďalšie dôkazy, pričom s týmto sa podľa žalobcu nemožno stotožniť.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

19. Žalovaný orgán verejnej správy sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril listom z 27. decembra 2017 (ďalej aj ako „vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti“) a uviedol, že súhlasí so závermi napadnutého rozhodnutia, ktorým správy súd žalobu zamietol. Žalovaný orgán verejnej správy trvá na svojom rozhodnutí, jeho odôvodnení, trvá tiež na vyjadrení k žalobe a plne sa stotožňuje s právnym posúdením veci uvedeným v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný orgán verejnej správy preto navrhuje, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žaloba potvrdil a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania.

IV.

20. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať

ochrany na správnom súde.

21. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa ustanovenia § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

23. Podľa ustanovenia § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

24. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

25. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len „sťažovateľ“).

26. Podľa ustanovenia § 454 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

27. Podľa § 165 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. daňová kontrola začatá a neukončená pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov.

28. Podľa § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. vyrubovacie konanie po daňovej kontrole začatej a neukončenej pred účinnosťou tohto zákona sa vykoná podľa doterajších predpisov.

29. Podľa ustanovenia § 165b ods. 1 daňové konanie začaté podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov sa dokončí podľa zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

V.

Právny názor kasačného súdu

31. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 19. augusta 2015 č. 1307946/2015, ktorým Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky potvrdilo dodatočný platobný výmer Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty z 29. apríla 2015 č. 361976/2015, ktorým Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty vyrubil podľa ustanovenia § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov a ustanovenia § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov daňovému subjektu - žalobcovi v konaní pred správnym súdom, rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2006 v sume 626 213,30 eur.

32. Predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným bola tá skutočnosť, či odvolanie žalobcu zo dňa 04.06.2015 a doplnenému dňa 19.06.2015, ktorým žalobca namietal platobný výmer správcu dane č. 361976/2015 zo dňa 29.04.2015 a ktorý mu bol doručený dňa 20.05.2015, malo byť posúdené podľa zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, alebo podľa zákona č. 563/2009 Z.z. Daňového poriadku.

33. Postup daňových orgánov pri správe daní možno rozdeliť do určitých etáp, ktoré na seba nadväzujú a spolu súvisia, hoci ide o autonómne časti. Prvou takouto fázou alebo časťou je daňová kontrola, ktorá nie je daňovým konaním, ale je postupom správcu dane, ktorým správca dane prostredníctvom zamestnancov zisťuje a preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dané alebo vznik daňovej povinnosti. Následne začína daňové konanie, ktorého prvou fázou je vyrubovacie konanie, ktoré sa zvyčajne začína po vykonaní daňovej kontroly. Po doručení dodatočného platobného výmeru nasleduje ďalšia (druhá) fáza daňového konania, ktorou môže, ale nemusí byť podanie opravného prostriedku, t.j. podanie odvolania voči platobnému výmeru. Poslednou (tretou) fázou daňového konania je rozhodnutie odvolacieho orgánu (v prípade, že správca dane nemieni odvolaniu vyhovieť) o podanom odvolaní, resp. opravnom prostriedku.

34. Kasačný súd pri svojom rozhodovaní o predmetnej kasačnej sťažnosti žalobcu vychádzal jednak z fáz daňového konania uvedených v bode 33. tohto rozsudku a jednak z cit. ustanovení právnych predpisov uvedených v bodoch 27. až 29. tohto rozsudku.

35. Podľa názoru kasačného súdu z ust. § 165b ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. Daňového poriadku jednoznačne vyplýva záver, že daňové konanie začaté pred účinnosťou zákona č. 563/2009 Z.z. (t.j. tie ktoré začali podľa zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní) sa dokončia podľa nového zákona s výnimkou daňovej kontroly uvedenej v ust. § 165 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. a vyrubovacieho konania uvedeného v ust. § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní. Za takého konanie možno považovať aj konanie o opravnom prostriedku žalobcu po doručení jeho odvolania proti predmetnému platobnému výmeru správcu dane, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 20.05.2015. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že daňová kontrola a vyrubovacie konanie prebiehali podľa zákona č. 511/1992 Zb. Žalovaný postupoval teda správne ak odvolanie žalobcu voči dodatočnému platobnému výmeru zo dňa 05.05.2015 prejednal podľa zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku a preto nebol povinný a ani oprávnený prihliadnuť na doplnenie jeho odvolania zo dňa 19.06.2015, nakoľko z ust. § 72 zákona č. 563/2009 Z.z. takéto oprávnenie pre daňovníka nevyplýva, na rozdiel od pôvodnej právnej úpravy uvedenej v ust. § 46 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb.

36. Pokiaľ ide o namietanie postupu krajského súdu v predchádzajúcich rozhodnutiach uvedených v bode 18. tohto rozsudku, kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že tieto neboli predmetom súdneho prieskumu na kasačnom súde, naviac žalobca ich ani k svojmu odvolaniu nepripojil a preto túto námietku žalobcu považuje kasačný súd aj vzhľadom na závery kasačného súdu uvedené v bode 35. za irelevantnú.

37. Námietku sťažovateľa týkajúcu sa toho, že sa krajský súd sa odchyľil od rozhodovacej praxe

kasačného súdu v tom smere, že dôkazy ním navrhnuté (proti platobnému výmeru) nemusel žalovaný vykonať, keďže ich vykonanie bolo navrhnuté po uplynutí lehoty na vyjadrenie k Protokolu o daňovej kontrole a že sa krajský súd sa riadil koncentračnou zásadou v dôsledku ktorej by po uplynutí lehoty na vyjadrenie k Protokolu nebolo možné zo strany daňového subjektu navrhovať už žiadne ďalšie dôkazy, tak kasačný súd ju považuje za bezpredmetnú z dôvodu právneho názoru kasačného súdu uvedený v bode 35. tohto rozsudku, ako aj na tú skutočnosť, že žalobca nepoukázal na žiadne konkrétne rozhodnutie kasačného súdu od ktorého by sa krajský súd odchýlil pri svojom rozhodovaní v tejto veci.

38. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol krajský súd podľa § 467 ods. 1 v spojitosti s ust. § 167 ods. 1 SSP a neúspešnému sťažovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalovanému takéto právo zo zákona nevzniká.

39. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.